

главно-то прѣдложеніе и затова е гудено между двѣ запяты.

Придаточно-то прѣдложеніе ся е составило изъ 4 прѣдложенія: 1) които не *живѣѣтъ* 2) *и които не растѣтъ*, 3) *а които ся намиратъ вѣтрѣ въ земныя шарѣ*, 4) *или които ся намиратъ на повърхнинѣ-тъ му*, по тѣсь причинѣ това прѣдложеніе е слитно.

Подлежаще: *които* — 3 л. мѣстоим. прил. отн. жен. р. мн. ч. им. пад.

Сказуемо: *не живѣѣтъ и не растѣтъ, а ся намиратъ вѣтрѣ въ земныя шарѣ, или на повърхнинѣ-тъ му* — изявит. накл. наст. вр. 3 л. 1-то сказуемо е соединено съ 2-то чрѣзь союзъ: *и*, затова не е поставено между нихъ запятая. 2-то сказуемо е соединено съ 3-то чрѣзь союзъ: *а*, затова сѣ раздѣлены съ запятая.

Не — отрицателна частица.

Живѣѣтъ — показва состояніе-то на вещи-тѣ: глаголь ср. зал. несов. видѣ, изяв. накл. наст. вр. 3 л. множ. число.

И — союзъ, соединява първы-тѣ двѣ прѣдложенія, които влизать въ состава на слитно-то прид. прѣдложеніе.

Растѣтъ — показва состояніе-то на вещи-тѣ: глаголь ср. зал. несов. видѣ, изяв. накл. наст. вр. 3 л. мн. число.

Живѣѣтъ значи иматъ способность да дѣйствовать по своѣ волю. Живѣѣтъ всички-тѣ животны, зачото ся движать по своѣ волю, трѣсѣтъ си хранѣ, выѣтъ гнѣзда (птицы-тѣ) и съ това, гдѣто могатъ да ся движать произвольно, служатъ на человекъ (коніе, волове). — Живѣе человекъ: ходи, работи, пише, чете; научава ся, отъ что и по каквы законы произлиза всичко около него; по своѣ волю прави добро, а на времени и лошо. Растенія-та не могатъ сами да ся движать. Тыя сѣ всякога закрѣпены въ земѣ-тъ чрѣзь кореніе-тѣ. Тыя никѣтъ изъ сѣмя, или *растѣтъ*. Изъ сѣмя-то излази стебло-то; на стебло-то растѣтъ сѣцы, листіе, цвѣтъ; напоследокъ ся появява сѣщо-то сѣмя, изъ което е израсло растеніе-то. Каманіе-тѣ не живѣѣтъ и не растѣтъ. На животно ако отсѣчешъ главѣ-тъ, то умира. Ако обѣлишь растеніе-то и му истече сока-тъ, то повѣева.